

מסכת שבת

פרק ח משנה ז

חָרַס, כְּדִי לִתֵּן בֵּין פְּצִים לְחִבְרוֹ, דִּבְרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר, כְּדִי לְחַתּוֹת בּוֹ אֶת הָאוֹר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כְּדִי לְקַבֵּל בּוֹ
רְבִיעִית. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, אֵף עַל פִּי שְׂאִין רְאִיָּה לְדָבָר, זִכָּר
לְדָבָר (יִשְׁעִיָּה ל'), וְלֹא יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ לְחַתּוֹת אֵשׁ
מִיָּקוּד. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, מִשָּׁם רְאִיָּה, וְלִחְשֹׁף מִים מִגִּבָּא
(שם):